

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

महापणामपाठ

(बुद्धवन्दना)

१. सो, को। ने, सं।
२. सत्था, नेसं। खेमं, दाता।
३. हेळात-क्कारो सो। जन्तूनं, नो मा नु।
४. सो लोकन्धं, हन्त्वा नक्को।
सत्तम्बोजं, बोधेता नु॥
५. जिनसूरियो, तिभवनभे।
मुहतिमिरं, अभितपये॥
६. जेनो जिनमूले, दिस्वा जनकायं।
संसारनिमुगं, सब्बज्जुत मिच्छं॥
७. हित्वा करुपेतं, मोक्खं पणिधानं।
वत्तेसि दयाणा, यो तं मुनि वन्दे॥
८. सुतायुभरिया मे, धनङ्गमपि चज्जं॥
चिनं बुधिनिदाने, अगा मुनियं मेतं॥
९. सो ससजातिय देहं, चज्जिय दानवरज्ज।
नागुसभो वरसीलं, पूरयि सम्परिचागो॥
१०. नेक्खम्मगं राजा हुत्वा, सेनब्बिद्धा पज्जासेट्ठं।
वेदेहिन्दो वीरुक्कंसं, खन्तीवादी खन्तीसेट्ठं॥
११. सो सुतसोमो तथगं, तेमिय धिट्ठानवरं।
एकभुगो मेत्तवरं, लोमहसोपेक्खतरं॥
१२. पारमी त्तिदुक्कराव, पूरियान सेट्ठबोधि।
पापुणित्थ यो अनन्त-धम्मसारदं नमामि॥
१३. पहाय चक्कवत्तिकं, करोपनीत महियं।

भुसिधरे ससेनकं, अजेनि पापिमं नमे ॥

१४. अथुत्तरं जयाकरं, बहूपकारतं जिनो ।

पटिच्च निम्मिसक्खिभि, उदिक्खते नमामि तं ॥

१५. चङ्कमे मरुविमति यो, छिन्दयं कमि रतनिये ।

इद्धिपाटिहिरणकरो, चक्खुमं तमभिपणमे ॥

१६. अथ रतनघरे बुद्धो, छिदिधिति जनयं सङ्ख्यं ।

सीमीसा तमभिधम्मं यो, सुरनरमहितं वन्दे ॥

१७. निग्रोधन्तिक नुब्भवी सुखं, धम्मं यो विचिनं नधीवरो ।

किच्छालद्ध मनञ्जबोधियं, वन्दे तं सुगतं निग्रोचरं ॥

१८. सब्भोगेहि थ मुचलिन्देन,

नागिन्देन रहसि पावुत्तो ।

सोख्यं यो नुभवि विमुत्तितं,

वन्दे माराजि अतुलप्पज्जो ॥

१९. कारुणिको राजायतने यो,

भोज मुळारं भोज्जरसेकं ।

वास मका नन्तग्गुणधारो,

एकगतो वन्दामि महेसी ॥

२०. केय्यं केय्यं अभिजयकेतुं,

जेय्यं जेय्यं वरजयपानं ।

पेय्यं पेय्यं सुविचि नमे तं,

नेय्यं नेय्यं समतमुपेक्खिं ॥

२१. सत्त च सत्ताहे विजितावी,

खेपिय निग्रोधं पुन गन्त्वा ।

धम्मसुदुद्दस्यं पति जातो,

धम्मकथा प्पोसुक्क वितक्को ॥

२२. मरुगणेहि ब्रह्मना समं,

रतनदाममेरुणा ददा ।

समभियाचितो पटिस्सवं,

दसबलो नमामि देसितुं ॥

२३. गन्त्वा इसिप्पातक्काननञ्च,
सत्था मिगद्वायं देसयित्थ ।
सच्चप्पकारं यो धम्मचक्क-
सुत्तं नमे छब्बीधंसु ताव ॥
२४. रज्जो मगधस्स कतप्पटिज्जो,
गन्त्वानथ राजगहं विनेति ।
सत्ते मलरोगयुते गदगं,
पायेतुन तं पणमे भिसक्कं ॥
२५. सक्काधिवासे कपिले सज्जति,
मानद्धजं भिन्दिय मिद्धिवाता ।
धम्मामतं पायि पितुप्पभुति,
वन्दामि सक्खिन्द मनोमदस्सिं ॥
२६. अनाथपिण्डोति व्हयेन नन्त-
द्धनं चजित्वा सुकते विहारे ।
विहासि भिय्यो जनता हितत्थं,
सुधम्मभेरिं वदयं भिवन्दे ॥
२७. उपेतपुज्जं वरलक्खणोक्कं-
णोक्कं विसुद्धं जलितप्पदीमं ।
दीपं पज्जानं अनिघं नवज्जं-
नवज्जवाचं सुगतं नमामि ॥
२८. मुनिभानु धम्मपभाहि जन-
म्बुज मुद्धतन्धतमो सुतपो ।
करुणारुणो समबोधयि यो,
भविस्सीतलत्तपनो पणमे ॥
२९. इन्दु वियम्बरमज्झतले यो,
राजति तारगणेन मुनिन्दो ।
अरियगणप्परितो तिभवे तं,
सादर मुग्गतसोभ मवन्दि ॥

३०. मूलामूला तिसतिपारमियो,
साखासाखा मज्झिमज्झानकाया ।
पत्तापत्ता बुद्धचक्खुनि यस्स,
पुप्फापुप्फा कारुणा मग्गखन्धो ॥

३१. सारासारा यमका फेग्गुभिज्जा,
सब्बालम्बङ्करकं सीलवण्टं ।
सेसाधम्मा मधुपक्कप्फलानि,
रंसीछल्ली सुतचा लक्खणानि ॥

३२. छायुपगा सुं पुथुनरदेवा,
मारजिदीपङ्कर महिजातं ।
पत्थतनन्तञ्च कुसलबीजं,
एकरुहं पादपमुनि वन्दे ॥

३३. मारतित्थियरिपुं तमञ्च यो,
धंसयं नगरधम्म मापयं ।
सीलनीवरण द्वारकोट्टकं,
एसिकापरमसद्ध मुत्तमं ॥

३४. द्वारपालसुयतं सतिटालं,
जाणचच्चर सिघाटपदिद्धिं ।
धम्ममग्गकुटिसाल सहित्तं,
धम्मसेनपतिसारिजभूतं ॥

३५. दुतियसुतपरोहितं महा-
धुतगुणधरमग्घ दस्सिकं ।
विनयचिनक धम्मरक्खकं,
तिभवपतिक धम्मराजियं ॥

३६. सुतं सुतं सब्बधि सज्जनंजनं,
मितं मितं नन्तगुणालयं लयं ।
हुतं हुतं जन्तुनमानमं नमं,
भवे भवे तेभवमङ्गलं गलं ॥

३७. लोकाभिरामं रमण्यवेदुरं,
लोकन्तगुं अन्तुभयानुपागतं ।

लोकद्वजं मानधजप्पहारकं,
लोकगारुं अगारु पच्चये नमे ॥

३८. मकुटगगफलं नयनञ्चनिकं,
सवनब्भुसनं वदनब्भुसनं ।
गलमण्डनमिद्धि मनञ्जुरसं,
किरियञ्जुदरं द्विखणञ्जुकरं ॥

३९. कटिविभूसन मज्झिमञ्जणकं,
दयविलेपन धारणमण्डनं ।
पटखिलञ्जुनिवत्थ मनुत्तरं,
मुनिमरुत्तम मेक महं नमे ॥

४०. सतिवर सुचकं इब्भगपञ्जं,
सुवीरियवसुवाहं पीतिसेलं ।
गहपतिसमथगं थीपसद्धिं,
असणियसुनुपेक्खं सत्तभोगं ॥

४१. चतुदिसिकिद्धिप्पद मसहायं,
सुपरिवुतं खत्तियविरजानं ।
सुचिपरिसं देवनर मनापं,
दसबलचक्काधिपति भिवन्दे ॥

४२. समाधिब्बहिद्धं सतिच्छट्ठसेलं,
विरप्पञ्चमा जीवमज्झं सुकम्म-
त्तितियं सुवाचादुतियं भिसेट्ठं,
समातक्कपुब्बञ्च सत्तप्पवारं ॥

४३. विविधजाणपभुतिब्बसाकरं,
बहुमहिद्धिक मरून मासयं ।
धुंवपभाजलितरामण्येयकं,
सुगतनेरुनगराज मानमे ॥

४४. सीलज्जलं रतनधम्म माकरं,
भिज्जाविचिं सतिकुलट्ठि गम्भिरं ।
वित्थिण्णजाण मरियोदजासयं,
अट्टम्बीधच्छरियकं असन्दनं ॥

४५. बहुनज्जमोसरण मेकरसं,
दुरुपगगमं अचितसम्भरिणं ।
पुथुपोतपुज्जवतमेव नमे,
द्वीपदुत्तमण्णव नदिन्दवरं ॥
४६. अभिनिहरधनुं गुणपारमिं,
नळमतिमनबाजरहम्मुखा ।
धितिसमितसरेन सुधारयं,
मलम गगण मेकपवेदना ॥
४७. यो पावेधेसिं अगमगगज्च तूणिं,
धम्मालङ्कारब्बम्म मेकब्बलं तं ।
नेत्तिंसानन्तजाण गीरेल्लिमन्तं,
सब्बज्जुस्सासं इद्धिदण्डं नमामि ॥
४८. वरतपवुट्ठि सुबीजकसद्धा,
मतियुगनङ्गल हीरुतपीसा ।
सुसमथरज्जु सतिद्विजतुत्तं,
वीरियदुरावह सच्चनिदानं ॥
४९. वतिसंवरं सोरतमोचनज्जं,
सरणा निवत्तब्बहनत्थं यस्स ।
अमतप्फलं नेकरसेहुपेतं,
सुगतं महाकस्सक माभिवन्दे ॥
५०. देवगो तिदसपुरे वरासने यो,
देवानं जनिकपभुतिनं भिधम्मं ।
बालक्कोव लळयमाचले तिमासं,
देसेस्या परविसयं नमे अजेय्यो ॥
५१. महायसो विविधसुभप्पकासकं,
कुरुसु यो अमितगुणो तमोनुदो ।
परप्पवादहरि सुभानुयोगिनं,
नमामि तं कथयि सतिप्पठानकं ॥
५२. समथकपलिको सस्त्रेहसम्मासति,
परममतिगिनी सवट्ठिपरक्कमो ।

सकलजुतिकरो सुधम्मपदीपको,
इम मुपजलितो जिनेन नमामहं ॥

५३. विगतगतमलं मलगतविगतं,
महित हितमनं मनहितमहितं ।
विभवभवकरं करभवविभवं,
सुजन जनगुणं गुणजनसुजनं ॥
५४. सीलगगदण्डविचितं सुसमाधिपत्तं,
सोभासमुज्जल मनन्तग जाणसीखं ।
सद्धम्मसेट्ठरतनञ्च तिलोककेतुं,
वन्दामि लोचनभिसेक सुसोभयुत्तं ॥
५५. विनयनय मनयविनय मनमितं,
विजयजय मजयविजय मतुलितं ।
विभजभज मभजविभज मननकं,
विसमसम मसमविसम मभिनमे ॥
५६. परमरम मरमपरम मतिगुणं,
पगहगति मगतिपगत मममकं ।
पचयचय मचयपपय मनणकं,
पकतकत मकतपकत मचलकं ॥
५७. उज्जुक्क मयनमग्गे मोक्खदेसं नियासि,
वररथकुजरेन चम्मचक्केन सत्था ।
हिरितपदुकपालम्बेन धम्मस्सुतेन,
सतिनिवरयुतेन प्पाटिहिरद्धजेन ॥
५८. अविहननक्खिना सुयम नेमुपक्खरा,
उदरियमब्धिना परिपुरङ्गसच्चिना ।
कुसलविभूसिना निमदकुप्परेन यो,
अखरनतेसिना गुपितसिलनन्दना ॥
५९. अनुसनुघातिना मतिपुरेजवेन काल-
ञ्जुतमतिसारिके न च विसारदत्थिदण्डा ।
सतितुद धीतिरस्मि मनदम्मसिन्धवेन,
विनयगणे नमामि त मतुल्यसत्थवाहं ॥

६०. यमक्कगिजालं परविसय मच्छेरसहितं,
दुदिट्ठन्धुब्बाहं युगगहणतित्थीन मकरी ।
बहूनं मज्झे यो रतनकमने पाटिहरियं,
जयक्केतुस्सापि त मभिनमि कण्टम्बसमिपे ॥
६१. नखजुतिरजं चक्कङ्गोपेत पादवरम्बुजं,
सुभसिरिमतो रंसिजालङ्गुलिदससंसुभिं ।
पवरसिरसा देवादेवा सदा न पिलन्धयुं,
त मतिव मनोरम्मं तित्तीकरा नमि यस्स के ॥
६२. बुद्धोप्येको निधनगुणिनो वण्णये यावजीवं,
कामं अज्जं कथमभण मासुं खियेथा युक्कप्पो ।
न त्वेवा यं खय मुपवज्जे यस्स वण्णो अनन्तो,
तं सब्बज्जुं सकलरिरी नेकनाथं नमामि ॥
६३. पादिदीपादं द्विनयनदिजं धम्मकायं धिसोण्डं,
भाणीसोण्डगं सरणसिरसिं मग्गावालं सुभङ्गं ।
सीलालङ्कारं विमलिभवु तं सत्ततिट्ठिधिदब्बं,
नाथेभिन्दगं फलकरिणुकं मोक्खभोजं नमामि ॥
६४. मलालोळुल्लोलं अतिभयजनं दुग्गसंसारसिन्दुं,
फियब्भानिग्गाहो सिवतटमुखो नावि कज्जेट्ठनाथो ।
पदप्पारक्कामं बहुजनगणं एकमग्गत्तरम्हि,
समारोपेत्वा मत्तरि त मतुलसादरञ्चा भिवन्दे ॥
६५. ब्यामंसुग्घनधार मक्कुळुसतब्भाणुज्जलन्तत्तनं,
उक्कंसज्जुति केतुमालविचितं सद्धम्मजोतिन्धरं ।
बुन्दिन्निगतपज्जलन्त दिधितिं अज्जत्थना याव च,
वन्देतं मुनि सक्कपुङ्गव महं पुण्णिन्दुवत्तम्पि च ॥
६६. सत्तमंतमं विनासकंसकं ददं विनेय्यकानमेव,
भावनंवनं धुलीकरं करं त्तिदुक्करं पजाभिभुज्ज ।
गारवंरवं मनोहरंहरं नरानरानयं नमामि,
सादरंदरं विनोदकंदकं पवस्सकं पजानमिव ॥
६७. बुद्धो निग्रोधबिम्बो मुदुकरचरणो ब्रह्मघोसेणिजङ्घो,
कोसच्छादङ्गजातो पुनरपि सुगतो सुप्पतिट्ठितपादो ।

मुदोदातुण्णलोमो अथमपि सुगतो ब्रह्मजुगत्तभावो,
नीलक्खी दीघपण्ही सुखुममल्लखी थोम्यरस्सगसग्गी ॥

६८. चत्तालीसग्गदन्तो समकलपनजो अन्तरंसप्पपीणो,
चक्केनङ्कीतपादो अविरळदसनो मारजुस्सङ्खपादो ।
तिट्ठन्तो नोमेन्तो भयकरमुदुना जण्णुकाना मसन्तो,
वट्टक्खन्धो जिनो गोतरुणपखुमको सीहपुब्बङ्कुकायो ॥
६९. सत्तप्पीणो च दीघङ्गुलं मथ सुगतो लोमकूपेकलोमो,
सम्पन्नोदातदाठो कनकसमतचो नीलमुद्भग्गलोमो ।
सम्बुद्धो थूलजिक्खो अथ सीहहनुको जालिकप्पादहत्थो,
नाथो उण्हीससीसो इति गुणसहितं तं महेसिं नमामि ॥
७०. वट्टचितानुपुब्बकसुभङ्गुली रुहरिमट्टतुङ्गनखको,
निग्गुळगोप्फको समपदो सीहोसभिभ हंससन्निभकमो ।
दक्खिणतावतक्कमि समन्तमण्डल निगण्ठि जाणुसुभको,
ब्यञ्जनपुण्णपोसतनु नाभिगम्भीर अछिद्ददक्खिणवटो ॥
७१. द्विरदकरप्पकासुरुभुजो सुविब्भजनुपुब्बमट्टअनुना-
नुनअलिनानुपुब्बरुचिर तिलादिरहितब्बिसुद्धतनुको ।
दससतकोटि हत्थिबलधारणो कनकतुङ्गनासिकसुभो,
सुरुहरिदन्तमंसथ सुचिसिनिद्धदसनो थ लोकसरणो ॥
७२. सुद्धपसादिन्दि च वट्टतरदाठो रुहरोट्ट च सुरनरनाथो,
आयतसोभब्बदनो थ मुनि गम्भीरुजुकायतसुरुचिरलेखो ।
ब्यामपभामण्डलबुन्दि सुपुरग्गणि च आयतविसट्सुभक्खी,
पञ्चपसादक्खि च कुञ्चिकसुभग्गपखुमो मुदुतनुरुणजिक्खो ॥
७३. सोम्मसिनिद्ध त्युज्जलकोमल वरुणविमलतनु च अमितगुणो,
कोमल दक्खिणावट अञ्जनभिदसरिसनिलक मुदुतनुरुहो ।
दक्खिणवट्टकोमल सणुसमसुनिल अलुलित सिररुहि जिनो,
सोभणसण्ठानो थ सिनिद्धसिररुहि च सुपचितसतकुसल जो ॥
७४. निग्गुळोनिग्गन्तिच्छत्तस्सरिसअतिसुभगसिर चायतारुचि कण्णको,
सोसण्ठानस्सण्हाहारानुकमपहुतभमुथ सुआयतब्भमुको च सो ।
सुग्गन्धग्गतो मुद्धिचाथ वदनि च पुथुलकनलाट आयतसोभणो,
अस्सासप्पस्सासातिस्सणु धरमसमसम नमि केतुमालविचित्तकं ॥

७५. बुद्धप्पादो किमङ्गं अतिदुलभतरं घोसमत्तम्पि लोके,
तस्मा नानप्पकारं सपरहितसुखं विद्धसू पत्थयन्ता ।
यातिट्ठत्थाव हं तं सुरनरसरणं अन्तरायप्पहानं,
पुञ्जक्खेत्तेकभूतं सुगतमविरतं साधु वन्दन्तु सन्तो ॥
७६. खेत्तवरङ्गतत्थुतिपुरे जवपणम तेजसा इध भवे,
रोगभयाद्युपद्वहतो अनुनसुख भोगपुञ्जमतिको ।
देवमनुस्सभोगपवरं परत्थनुभावञ्च अन्तिमभवे,
अञ्जतरो तिबोधिपवरे भविस्सति यथासयं कतनतो ॥
७७. पुञ्जेनानेन सोहं निपुणजवमति पेमवाचो सखील्लो,
सद्धो कल्याणमित्तोतिसरणगमनो सीलवा चागयोगो ।
हिरोत्तप्पी सुदक्खो अवितसुचरितो धितिमा सच्चभाणी,
बाहुस्सच्चि विभागि सपरहितकरो वग्गुरावो भिरुपो ॥
७८. दीघज्जीवि निरोगो सुचिकुलपस्सुतो धम्मरत्तो विरत्तो,
निच्चापल्ल्यो कतञ्जु अतिमुदुजुमनो साधुभावादिविञ्जू ।
धम्माजीवो भवेय्यं बहुकुसलरतो अप्पकोधो अलुद्धो,
एवञ्चञ्जं करेय्यं पणिधि चरिमके मोक्खनिब्बानभागी ॥
७९. (१) महाकथं बुद्धघोसो, तनुमेव करंअपि ।
चजं हेय्या दिया देय्यं, अकरित्थ यथा तथा ॥
८०. (२) महापणामपोराणं, किञ्चि एव पुनप्पुनं ।
कामोक्कमं दुधारञ्च, चजं देय्या दियञ्जत्थ ॥
८१. (३) सुतज्जय अनुभव-ट्ठपनत्थेन लज्झिना ।
सुतेन गरुनानेन, कतोयं पणामो नवो ॥
८२. (४) एकक्खराय गाथायो, याव छब्बिसत्तक्खरा ।
जातिय पज्जसत्तत्था, सङ्घतो चतुराधिका ॥
८३. (५) अट्ठाधिका सहेवुय्यो- जनादीहि मिदं नतं ।
यथावुत्तत्थका कामा, ये निच्चं धारयन्तु ते ॥
८४. राजातिराजातिमनोहरो यो,
देवातिदेवातिगुणोघधारी ।

ब्रह्मातिब्रह्मातिभवन्तगू तं,
सङ्घातिसङ्घातिविराव वन्दे ॥

८५. अनङ्गनङ्गं नरदेवदेवं,
अनिञ्जनिञ्जं भयताणताणं ।
अनण्डनण्डञ्च अनाथनाथं,
खयन्तयन्तं पणमामि मामि ॥

८६. तम्बसिनिद्धतुङ्गनखको नुंवट्टसुचितुरङ्गुलि च मुनिसो,
सीहुसभोभहंससमगो निगूळसम गोप्फकायतमुखो ।
कोमलदक्खाणावटतनुरुहो सुचिमलुज्जलाभसरिरो,
पञ्चपसादयुत्तनयनो सुगन्धमुखतुङ्गनासिकयुतो ॥

८७. कोटिसहस्सनागबलिको सुरत्तमधरो सुवट्टदसनो,
आयतसणुलोमभमूको मुदुत्तनुकरत्त जिह्सहितो ।
छत्तसमानसोभणसिरो सुकेसवर केतुमालविचितो,
इच्चनुब्यञ्जनेभि सहितं मुनिन्दपवरं नमामि सिरसा ॥

८८. सकलमलेहि सो मुनि सुदूरताय च मलारिणिं हततया,
तिभवरथे समानितमनारकानि च नमालयो नरवरो ।
मलकरणे रहारह मनन्तजेय्य मभिजानना मुनि तथा,
चरणयुतो तिविज्जि च सुवाचता सुगमना जनेसु सुगतो ॥

८९. लोकविदू सो नितलोकतयता साकलतो असमनरदमा सो,
सारथि जिनो अनुसासनकरो सत्थवहो दुपथतरणसत्ता ।
बुद्धिंति सामं चतुसच्चमखिलं बोधयि जन्तुगणमिति च बुद्धो,
भाकरआभाफुटपङ्कजसमो मगियजाणफुविकसितो च ॥

९०. भग्गकिलेसो सो भगवा तिभव वमित गमन सुजन भजनतो,
सो भजि सद्धम्मो पविभत्त सरस छभगयुत गरुकरणियतो ।
सत्तनिकाये केनपितुल्यगुणमपमित सिरिधंनजुतिसुसुभं,
देवनरानं एकपतिट्ठ मवितथुतियस मसकि मभंनमे ॥

९१. बुद्धुप्पादो किम्मङ्गं भो अतिदुलभतरमिध भवे सुघोस मपापरो,
तस्मा पत्थेन्ता सब्बञ्जं विविधहितसुख मनधिकं नमन्तु च साधवो ।
पुज्जेनानेनेते दिट्ठे भयअघंपीळनट्ठ विरहिता परत्थ चुभो सुभे,
भुत्वानन्ते वे हेस्सन्ते अविकलसुखसिरिमतिका अनुत्तर भागिनो ॥

९२. सो चक्कोपेतपादो मुदुभुजचरणो सुप्पतिट्ठितपादो,
एणीजङ्घो च बुद्धो कनकनिभतचो आयतपण्हि नाथो ।
कोसोनद्धङ्गजातो अतिसुधुमच्छवी जालिकप्पानहेट्ठा,
उस्सङ्खपादयुत्तो अभिनिलनयनो आयतङ्गुलियोगो ॥
९३. ठितो खो नो नमन्तो किरुभयपुथुनाजाणुयो आमसन्तो,
लोमकूपेकेकलोमो समतलदसनो अञ्जनुद्धग्गलोमो ।
ब्रह्मदेहुज्जुगतो अविरळमुखतो सत्तकङ्कुस्सदो सो,
निग्रोधप्पारिबिम्बो मिगपतिहनुको सीहपुब्बङ्कायो ॥
९४. पुण्णत्तालीसदन्तो सुपहुतरसनो सोभणोदातदाठो,
सण्होदातुण्णलोमो समवटलगलो अन्तरंसपिणो सो ।
ब्रह्मघोसो मुनिन्दो पुनपि गुपखुमो उण्हिससम्फुल्लसीसो,
बात्तिसङ्गोपसोभं मुदुरसहणी लोकजेट्ठं नमे तं ॥

महापणाम निट्ठिता ।

तिगुम्बचेतिय थोमना

॥नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

१. यो दीपङ्करमूलम्हि, पदं हत्तगतं चजि ।
सम्मासम्बोधि माकङ्खं, वन्दे तस्स सिरोरुहं ॥

(पथ्यावत्तगाथा) ।

२. पूरेत्वा बोधिसम्भार-महेसं यो अनुत्तरं ।
अलत्थ बुद्धत्तं तस्स, केसधातुवरं नमे ॥

(पथ्यावत्तगाथा) ।

३. लद्धा बुद्धत्तं छठान-मतिक्कम्म पवेदयि ।
विमुत्तिं राजायतने, तस्स केसवरं नमे ॥

(रकार भकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

४. तत्थ सक्कदत्तियम्पि, नागलतं हरीतकं ।
अनोत्ततोदकं भुज्जि, वन्दे तस्स सिरोरुहं ॥

(रकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

५. तदा मुग्गसेलपत्तं, महाराजूहि दिन्नकं ।
तथागतो पटिग्गणिह, वन्दामि तस्स सीसजं ॥

(रकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

६. तदा द्विन्नं द्वेभातिक-जनेहि मधुपिण्डिकं ।
परिभुज्जेसि मन्थम्पि, तस्स सीससिरिं नमे ॥

(तकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

७. यो तपुस्सभल्लिकानं, तदा द्विसरणं अदा ।
लोकहि सव्वपठमं, तस्स सीरिवहं नमे ॥

(रकार नकार विपुलापथ्यावत्तगाथा) ।

८. तदा तत्थुपट्टकानं, तेसं केसे अदा अठ ।
लोकहित मपेक्खन्तो, नाथो यो तस्स ते नमे ॥

(रकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

९. तेपि तं आहारित्वान, पोक्खरब्बतियं करुं ।
सजीवकेस चेतियं, नमेतं सव्वपुब्बकं ॥

(मकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

१०. उपोसथुपोसथम्हि, मुज्जन्तं नीलरस्मियो ।
भगवाव लोकअत्थं, करोन्तं तं सदा नमे ॥

(रकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

११. चूळामणिदुस्सचेत्यं, कालम्हि बोधिसत्तके ।
बुद्धकाले इदं सव्व-पठमं तं नमामहं ॥

(रकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

१२. नमामहं वन्दामहं, पूजेमहं सिरोरुहं ।
पुज्जमिदं भवतु मे, पच्चयो आसवक्खये ॥

(तकार नकारविपुला पथ्यावत्तगाथा) ।

तिगुम्बचेतियथोमना निड्डिता ।

वासमालिनीक्य

॥नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

१. वुट्ठोपि जिनानं, बुद्धोसि विजानं ।
पुब्बोदिति माहं, कुब्बोमि विमानं ॥

(तनुमज्झागाथा)

२. महासमतकूलं, नरापवरपूजं ।
जहा अभयपूरं, नमा कनकरूपं ॥

(कुमारललितागाथा)

३. नरासभसुबुद्धं, पजामतनुरुत्तं ।
दयाकरमुदुत्तं, नमाम ह उसुक्कं ॥

(कुमारललितागाथा)

४. हितं वहसुसीलो, पमोदति सुखत्ते ।
नमे तमपबुद्धं, जिनं गतसुखन्तं ॥

(कुमारललितागाथा)

५. बन्धु च सन्तकिलेसो, यो पितवण्णपभासो ।
गोतमगोत्तसुज्जतो, तस्स नमो नरसीहो ॥

(चित्रपदागाथा)

६. बुद्धं सुद्धं लोकेसीतं, उक्कं युत्तं योगे हं ।
वन्तातीतं ओघे सीदं, वन्दापीहं सोकेहीहं ॥

(विज्जुम्मालागाथा)

७. भोगवती योपखमी, सीतदया लोकसखा ।

धातुतये कित्ति स वे, दातु जये-तस्स च मे ।

(माणवकगाथा)

८. मानितो लुखो रुतोथ, सन्निभो सुभो सुखो च ।
जानितो धरो नमो च, तस्स यो थुतो गुणोव ॥

(समानिकागाथा)

९. जयं धजं पजापुगे, ठितं लिलं महासुखे ।
सुभं फुटं पभं नमे, हितं सुखं ददातु मे ॥

(पमाणिकागाथा)

१०. पुण्णपुञ्जजनितसुभं, जातिजातिथुतियगुणं ।
भेदवेरविमलजिनं, जाणपादचरण-महं ॥

(हलमुखीगाथा)

११. सति मति सुचि यो-भासो, थुति मुनि सुखितो कायो ।
मनुजपुमसुतो नाथो, जयवर मु-सभो दातो ॥

(भुजगसुसुगाथा)

१२. यो बुद्धो पवरो लिलो पुगे,
लोकुत्तो अभयो ठितो सुखे ।
उत्तिण्णं निसभं हितं वहे,
मोनिन्दं विमलं जिनं नमे ॥

(सुद्धविराजितगाथा)

१३. देविन्दं वरगणथेरिन्दं,
निट्ठानं भवजननिब्बानं ।
निट्ठोसं रणरजनिप्फोटं,
वन्दे-हं सुभमुखसोण्णेमं ॥

(पणवगाथा)

१४. गोतमगोत्ते केतुव जातं,

लोकजखेत्ते मेरुव जातं ।
 थन्दिलजेठ्ठे भेदितमारं,
 पण्डितमज्झे मेधिव भाणं ।
 मन्तिय वन्दे सेवितनाथं ॥

(रुम्मवतीगाथा)

१५. बुद्धो सुक्को अमितगुणीसो,
 युत्तो मुत्तो ससिव तिमीतो ।
 खे यो तेजो तपसिव अक्को,
 फेलो थेतो तव नमकारो ॥

(मत्तागाथा)

१६. यो जितमारे वे अजि सब्बं,
 थो मितसारे हे-धितपत्तं ।
 संसितपुण्णो सो नमि तस्स,
 पण्डितफुल्लो सो मतिकस्स ॥

(चम्पकमालागाथा)

१७. कनकरूप मूपमेय्यकं,
 पवरसूर पूजसेवतं ।
 कमलभूम धूरदेसकं,
 नरमरूप रू नमे त-हं ॥

(मनोरमागाथा)

१८. देवे गते द्वेवारा गमासि,
 सेले चले ये जाता पचायि ।
 उद्धं तले तेवासं अकासि,
 बुद्धं मते एसाहं नमामि ॥

(उब्भासकन्तगाथा)

१९. उक्के सुनुतं पुथुकञ्च थेरं,
 वुत्ते सुखुमं उजुकं तथेतं ।
 दिब्बे पटिमं किरियं वदेतं,

इद्धे महितं कथितं नमेहं ॥

(उपड्वितगाथा)

२०. दिब्बस्स पूरे पवरेहि गुत्तो,

सिद्धत्थ भूते नगरेहि वुट्ठो ।
सङ्कस्स पूरे म-गणेहि बुद्धो,
अञ्जत्थ पूजे पनमे नि कुब्बो ॥

(इन्दवजिरागाथा)

२१. सुभं थुतं यो रजतं बलत्थं,
युगं हुतं सो कनकं कमत्थं ।
चितं ठितं लोहितकं मनापं,
लिलं इतं सोरचि तं नमाहं ॥

(उपेन्दवजिरागाथा)

२२. पिनितं विणं सखिलं यजि तं,
सुसुखं धुजं बिलुवं नियुतं ।
ठपियं सिमं थुनुतं पुथुलं,
नमि हं खिणं सुखुमं मुदुकं ॥

(सुमुखीगाथा)

२३. सोगति बोधयिं गाहिय पत्तं,
ओतरि सोनमि जानित अत्थं ।
भूपति पूजयि साकिय वंसं,
सूजधि ऊपधि भासित धम्मं ॥

(दोधकगाथा)

२४. चत्तारो-मे याचिते सो पवुत्थे,
लद्धा भोगे कामिते ओघमुत्ते ।
कत्ता तोसे-तं नमे चोलयुत्ते,
तत्था-लोके तंपते खो पदुक्के ॥

(सालिनीगाथा)

२५. सत्ता-लोको सरितो यो धजुक्कं,
तत्था-गोपो रचियो-नोज-मुद्धं ।
भद्दा-सोको-पचितो-भो पबुद्धं,
सद्धायोगो भजि सो-हो-नमुच्चं ॥

(वातोम्पीगाथा)

२६. आतमरूनं उपरि ठितानं,
वालपसूकं हुवति जिनानं ।
देवसुयामो जिनमिति आतो,
तेन सुखा-भो विनमि इदा सो ॥

(सिरीगाथा)

२७. पुण्णकेन कुसुमेन सेवतं,
कुञ्जरेव थुनुतेन खे गतं ।
सुन्दरेन नमि तेन मे जयं,
पुञ्जतेजकरि-धेस वे ददं ॥

(रथोद्धतागाथा)

२८. मातु आयु खिणु-के इह पुब्बे,
तासु साधु विसुते-दिसकुच्चे ।
वात ताल खचितेनि-ध सोण्णे,
“तात तात” यजि ते-तिस वन्दे ॥

(स्वागतगाथा)

२९. उपरि कमलयोनि सोभितं,
जुहति धवलजोति-दोसितं ।
सुकरि य-मतबोधि-मोचितं,
सुनमि चरणलोकि-धो-रिमं ॥

(भट्टिकागाथा)

३०. वने जिनो यो विनयं सुपेक्खि-मं,

मते ठितो-भो दिजकं दुबज्जितं ।
 अघे-निधो खोभि-तरं मुने-च्छि-दं,
 नमे-भितो बोधिमहं लुख-ज्झितं ॥

(वंसट्टगाथा)

३१. यो जाति-दोमानी-मुपासि लम्बि तं,
 कोधेहि लोकेहि दुभासि पण्डितं ।
 पूरेपि मूलेपि पहासि दिट्ठिकं,
 सब्बेहि पत्तेहि नमामि इच्छितं ॥

(इन्दवंसागाथा)

३२. वेरज्जके पूरवरे विभूसिते,
 नेलज्जने दूमवने विकूजिते ।
 खेमङ्करे थूलतरे विदू सिते,
 एत-ङ्गमे पून नमे विरूपि वे ॥

(इन्दवंसागाथा)

३३. अधुनापि स सारिसुतो निमलं,
 तमुपासि मतापि कुतो चि नयं ।
 करुणायि ध याचि बुधो विनयं,
 गरुकापि नमामि सु-यो जित-हं ॥

(तोटकगाथा)

३४. जनवरो मुनि सो सरितो वने,
 वसभतो उदितो-परि गोतमे ।
 गमनसो गुणिको गमि-तो नमे,
 नगर-दो जुति-मो घतितो-सथे ॥

(दुतविलम्बितगाथा)

३५. भगवति कुटिगारे यो निसिन्ने,
 धनवति सुविसाले-को इसिन्दे ।
 य-मलभि मुनि लाभे मोलिछिन्ने,
 स पनमि जुति-मासे-तो किलिन्ने ॥

(पुटगाथा)

३६. पठपित-मिच्चस्स सिदतु सब्बं,
पठमि-ध सिक्खस्स हितसुखत्थं ।
पवदिय गिद्धस्स खिणलुखत्थं,
पनमि च किच्चस्स सिक्खमुक्कप्पं ॥

(कुसुमविचितागाथा)

३७. निलोभासि धूमेहि यु-च्चो विलासे,
ठितो चा-भि भू तेहि रुक्खो-दिगाहे ।
यि-तो तानि पूरेपि लुद्धो द्विवारे,
जिनो-कासि पूजेमि बुद्धो हिता-से ॥

(भुजङ्गप्पयातगाथा)

३८. जनरमे दससरे विसालके,
मुनिवरे कुटिघरे-रियापथे ।
धुततरे-सुभकथे चजि स वे,
ततियके-त-मिध वे ठपि नमे ॥

(पियंवदागाथा)

३९. वेसालिके तु वसि कातु चातुकं,
ते आहि तेसु लभि-धा-मुका-मुकं ।
नेगामिकेसु भजि फासु सा-युकं,
एता-धिकेसु नमि-कासु-दा-तुलं ॥

(ललितागाथा)

४०. वदि सुप्पियो दुवचनं तमतो,
सहि मुत्तिको गुणकथं तथतो ।
गमि माणवो दुरपथं चरतो,
नमि साधवो बुधवरं परसो ॥

(पमितक्खरागाथा)

४१. यु-पगमि विमलो सखिलो तदा,

युववति-पिवनो रमि यो ब्रह्मा ।
 एकसयि ठिततो कथि खो गुणे,
 एस नमि जिन-मो पधि-दो-जुके ॥

(उज्जलागाथा)

४२. जानं सब्बेसं देसि यो खो-धिमुत्तं,
 आनन्दत्थेरं वेदितो चोळिसुत्तं ।
 कायस्सम्ममुखे कातुनो-लोकियं-से,
 ठान-स्स-प्पुगे कारुणो होति वन्दे ॥

(वेस्सदेवी गाथा)

४३. सुकथिय मज्झिमसील-मपरं,
 यु-पचित-मेत्थि-ध चीर-मनयं ।
 बुधयि च भज्जित-मीणवतरं,
 सुनमि पवज्जित-मीह-ममलं ॥

(तामरसगाथा)

४४. महकज्झि सीलम्पि अभासि कन्ते,
 ब्रह्मथन्दिली मम्हि मनापि रम्मे ।
 चलकम्पि गीरम्पि कदाचि अम्बे,
 वरपण्डि खीणम्पि नमामि तं वे ॥

(कमलागाथा)

४५. मोहन्ते जिनि पठमे जये जितायं,
 सोरम्मे इसिपतने वने निवासं ॥
 खोभन्ते किरि सकले वदे विलासं,
 घोरंवे विनिदमने नमे जिना-हं ॥

(पहासिनीगाथा)

४६. दिवारकं बजनगरं फितं वसे,
 निसाय तं जनगणनं ठितं मते ।
 विजानकं तमजटकं सितं वने,
 हितावहं नरपवरं इमं नमे ॥

(रुचिरगाथा)

४७. रचित-मविरलं मनुस्स मथा पणं,
पसिय ततियकं चतुत्थ मका सयं ।
करित-मधिकतं अखुब्भमला सभं,
जहितगतिपरं पनुज्ज नमाम-हं ॥

(पराजितागाथा)

४८. नगर-मजय-मेस निवसि थ परे,
महति स मणिके सकुणकुजवने ।
यपति वसति वे हितसिववहने,
सुरत मुभयमे-सित मिम पनमे ॥

(पहरणकलिकागाथा)

४९. छट्ठं वसे अथु-द तत्थ वने मुने सं,
सब्बं धरे मकुलपब्बतके उपेदं ।
चत्तं मले मनुज मत्थवसे सुदेसं,
भत्तं नमे लहुक मप्प मरे धुने तं ॥

(वसन्ततिलकगाथा)

५०. नुन उपवसति इध थ पुन परिमे,
सुखगुणमहति तिदसपुर अजिते ।
युगनुत मवदि वितथ मुघतरि वे,
हुतथुन मनमि सिमद तुल मरिये ॥

(ससिकलागाथा)

५१. जिनपति सुसुमारं भेसकल्लावने-सं,
निवसति पुथुजाणं ख्वे-स नन्दालये-तं ।
विमल-मि धु-जुकायं भेदसन्ताप-सेसं,
विजह-पि सुखुमालं एसमन्ता नमे-हं ॥

(मालिनीगाथा)

५२. महति सुकन्तिये अथ च तत्थ सीतले,

वसति कुसम्बिये नवमवस्स-पी-तरे ।
 अवहि सुख-न्तिमे पजह-मत्थ-मी-ध वे,
 पनमि नुदं हिने सकलसत्थवसये ॥

(पभदकगाथा)

५३. युधवति पालिलेय्यक वने पहाय नागे,
 उपठहि नागि-धे-स दसमे जहाय बाले ।
 सुखवसि कायिके च मनके तदास साते,
 युत-मधि वाहिते च पनमे पयात मारे ॥

(वाणिनीगाथा)

५४. इतो पत्ते नाळे वसति दिजगामेपि दसमे,
 हितोपत्थेना-येक अधिकि-ध वादेहि वदके ।
 विलोमत्थेहा-नेक-सहि ठित-माघेपि समये,
 वियोगत्थे-ता-नेज-मपि पिहवासेहि पनमे ॥

(सिखरणीगाथा)

५५. द्विअधिकि-तरे वेरज्जायं ततो दसमं परे,
 निवसि निलके खेदङ्गातं करो परमं वने ।
 किलमि इध वे वेहङ्गानं मनोरमकं वसे,
 विरजि-सिगणे मेधङ्कारं असोकददं नमे ॥

(हिरिणीगाथा)

५६. यो सम्पुण्णे उपरि तिरसे चालिये पब्बतेपि,
 सोभं फुल्ले सुवसि इतरे कामिते अप्पमेहि ।
 सावत्थिक्केनु-द चतुदसे कारिते आलयेपि,
 कामो-च्छिद्दे तु भय मुनमे जातिमे द्वारकेहि ॥

(मन्दक्कन्तागाथा)

५७. सक्को कप्पिले करिय मदके निग्गहो योति पज्जे,
 दक्खो कप्पिये वसिध यमके इद्धको भोहि अज्जे ।
 यक्खो दब्बिके दमिय नगरे सोळसे-तोपि वड्ढे,
 अग्गो-घत्तिते पचिय पनमे बोधके मोनिपज्जे ॥

(कुसुमितलतावेल्लितगाथा)

५८. दुलद्धे पूरे योपरि च दसतो राजगेहं भजन्तो,
तु सत्ते कूले खो करि ध यपतो वासमेजं जहन्तो ।
दुमट्ठे पूनेसो रमित-चलतो द्वारसेतं ददं सो,
गुणस्से वूपेतो नमिध करभो कायखेदं सहन्तो ॥

(मेघविष्फुज्जितगाथा)

५९. चालीये परिमे तथेव अचले-कूनेपि वीसे लिलं,
भागी चे स हिते पगेव पवसे सूरैहि निसेवितं ।
कारिते रमिके परे च नगरे पूरेपि वीसे इमं,
हारिते वसिमे जहेन पनमे मूलेपि खीणे जितं ॥

(सद्वूलविककीलितगाथा)

६०. पञ्चपञ्च-माकरे ततोपि पिण्डकेन जेतकानने च,
अञ्जमञ्ज-मादरेन यो निसिन्नकेन ते च मापयेव ।
पुब्बपुब्बआरामे पयोजि-पासिकाय वारमावसेध,
सुद्धसुद्ध-मामलेन पोरियातिमाय मानसा नमेस ॥

(वुत्तगाथा)

पुज्जेना'नेन संसारमुपधि सुचि सप्पूरिसे वो पसेवे,
तेहा दिन्नं सुगाहो सुचिपरिसउपेतो अरोगो भवेय्यं ।
दीघायूको महापञ्च यसधनसुलाभो च कल्याणमित्तो,
लोकादिब्बो च मग्गो सममतिपरिवारोव निब्बानपत्तो ॥

(सद्धरागाथा)

क. नस्सति सासने छनवुताधिके च तिविसे सते कलियुगे,
द्वेसतचुद्धसाधिकसहस्सके सकलरड्ढकं खुभि गते ।
भातिकयुद्धकेन नगरं तदा भवति छारिका यतिगणो,
दुक्खगतो महापहरणेहि जिवितखयम्पि एति पिटके ॥

(भद्वकगाथा)

ख. उदिसक चेत्यकेपि विकिरिय नासति ध सो थिरो सगणतो,

विजहिय पुरतो तरवनेक कुम्भकरगामकं निवसये ।
 सतगणकेहि तत्थ जनकोपि “भोत इध वास सब्बयतिनं,
 उपट्ठहमी”ति तम्हि कतिपाहनं वसति खो विमंसिय सुखं ॥

(ललितगाथा)

ग. तत्थ अरञ्जे रमितो सुचरि सद्धम्म-तिमानि सुयतीहि तिपीको,
 धूरसुयुत्तो परिगाहिय सुजातो सुपट्ठाति कुनदित-मुयानं ।
 सो सतमच्चैहि कतं नगरि दं तस्स च पाचिन रह धिककोसे,
 पच्चयनायासु द छायबहुको सुद्धयतिपि इध वसनकाले ॥

(तनुगाथा)

घ. फग्गुणमासे छदिने रचिय निट्ठं व गतो परमरि इमिना-यं,
 सिज्झतु पेमं वत रक्खतु सुदेवो उद वट्ठतु जिनवचने तं ।

वासमालिनी निट्ठिता ।